

Forslag

til

Lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden).

Fremsat den 3. april 1968 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovekendtgørelse nr. 40 af 22. februar 1968, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Pligt til at svare skat af særlig indkomst i overensstemmelse med reglerne i denne lov påhviler personer, dødsboer, selskaber, foreninger m. v., der ved erhvervelse, henholdsvis konstatering, af de i § 2 nævnte fortjenester eller tab er indkomstskattepligtige til staten af indkomsten for det indkomstår, hvori fortjenesten er erhvervet eller tabet konstateret.

Stk. 2. Den med en mand sambeskattede hustru ansættes særskilt til skat af særlig indkomst af nedennævnte art:

1. Fortjenester eller tab af den i § 2 anførte art ved afståelse af formuegoder hørende til hustruens virksomhed.
2. Godtgørelser og gratialer m. v. af den i § 2, nr. 9, 10, 14 og 15 nævnte art.
3. Beløb af den i § 2, nr. 11 og 12, omhandlede art.“

2. § 2, nr. 14, ophæves.

3. § 3, stk. 2, ophæves.

4. § 4, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Overdragelse af formuegoder som gave eller arveforskud eller ved arveudlæg sidestilles i dette afsnit med salg af de pågældende formuegoder.“

Finansmin. j. nr. Skd. K.L. 64-1968.

5. § 5, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Er afhændelse sket ved gave, arveforskud eller arveudlæg, betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregning af gaveafgift, arveafgift eller indkomstskat i forbindelse med overdragelsen, som afhændelsessum. Er overdragelsen hverken afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes værdien i handel og Wandel på overdragelsestidspunktet som overdragelsessum.“

5 a. § 5 A affattes således:

„§ 5 A. Virksomhed her i landet anses først for opgivet, når afståelse af virksomhedens varelager, maskiner, driftsmidler og inventar m. v. har fundet sted.

Stk. 2. Overfører en skattepligtig varelager, maskiner, driftsmidler og inventar m. v., der har været anvendt i skattepligtig virksomhed her i landet, til benyttelse i udlandet, sidestilles sådan overførelse med salg. Som salgssum betragtes værdien i handel og Wandel på overførelsestidspunktet.“

6. § 8, stk. 2, ophæves.

7. § 10 affattes således:

„§ 10. Personer og dødsboer, der ikke er undergivet fuld indkomstskattepligt til staten, beskattes kun af særlig indkomst hidrørende fra afståelse af de i kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c og d, omhandlede formuegoder. I øvrigt finder reglerne i § 9 tilsvarende anvendelse på disse skattepligtige.“

F. t. l. om ændr. af l. om særlig indkomstskat m. v.

8. § 11, stk. 1, affattes således:

„Af den særlige indkomstskat tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, til hvilken den skattepligtige eller den, med hvem den pågældende måtte være sambeskattet, efter §§ 2 og 7 i loven om kommunal indkomstskat svarer kommuneskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori den særlige indkomstskat pålignes.“

9. § 12 affattes således:

„§ 12. Det påhviler den skattepligtige at indgive selvangivelse af den særlige indkomst efter de for almindelig indkomstskat til staten gældende regler. Disse regler finder desuden anvendelse ved ansættelsen af den særlige indkomst og påklage af ansættelsen.“

Stk. 2. Den særlige indkomstskat forfalder til betaling i 5 rater den 1. i hver af månederne juli, august, september, oktober og november i det år, hvori skatten pålignes, med sidste rettidige betalingsdag for den skattepligtige den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Finansministeren fastsætter i øvrigt de nærmere regler for opkrævningen og indbetalingen i statskassen af den særlige indkomstskat.

Stk. 3. I øvrigt finder de for den almindelige indkomstskat til staten gældende regler anvendelse, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i denne lov.“

10. § 14 affattes således:

„§ 14. Finansministeren fastsætter regler om indgivelse af selvangivelse og ansættelse af særlig indkomst, herunder påklage af ansættelsen, samt om betaling og opkrævning af særlig indkomstskat i tilfælde, hvor der i årets løb sker ændringer i skattepligtsforholdene for en person eller et dødsbo.“

Stk. 2. Når en persons fulde skattepligt her til landet ophører på grund af fraflytning til udlandet, er den pågældende pligtig til inden bortrejsen at indbetale særlig indkomstskat, der måtte være pålignet, uanset om den er forfalden eller ej.

Stk. 3. Ved beregningen af forældelsesfristen for krav på særlig indkomstskat bortses fra den tid, i hvilken skattemyndighederne på grund af den skattepligtiges ophold i udlandet har været ude af stand til at gøre kravet gældende ved dansk domstol.“

11. I § 15, stk. 3, ændres „nr. 15 og nr. 16“ til „14 og 15“.

12. § 16, stk. 4, affattes således:

„*Stk. 4.* Af den i stk. 1 omhandlede afgift tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, til hvilken den afgiftspligtige eller den, med hvem den pågældende måtte være sambeskattet, efter §§ 2 og 7 i loven om kommunal indkomstskat svarer kommuneskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori udbytteandelen er udredet. Er den afgiftspligtige ikke pligtig at svare kommuneskat som foran omhandlet, tilfalder andelen af afgiften den kommune, hvori ansættelsen til statskat finder sted.“

13. I § 19, stk. 2, ændres „15 og 16“ til „14 og 15“, og „§ 3, stk. 2, “udgår.

§ 2.

Loven har virkning for særlig indkomst vedrørende indkomståret 1970 og senere indkomstår. De hidtidige regler i § 12 i loven om særlig indkomstskat m. v. ophæves dog med virkning fra og med indkomståret 1968. Den nye affattelse af § 12, stk. 2, gælder også for særlig indkomstskat vedrørende indkomståret 1969, der indbetales efter 1. januar 1970.

Bemærkninger til lovforslaget.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en del ændringer i lov om særlig indkomstskat m. v. som følge af kildeskatteordningens iværksættelse. Nogle bestemmelser foreslås helt ophævet, da de er erstattet af bestemmelser i kildeskatteloven.

Til de enkelte ændringsforslag i § 1 bemærkes:

Til nr. 1.

Ved kildeskattelovens § 4, stk. 2, indføres særskilt beskatning af gifte kvinder, for så vidt angår indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, indkomst ved arbejde for fremmede, arbejdsløshedsunderstøttelse og sygeløn m. v. Det vil harmonere bedst hermed, at den gifte kvinde også beskattes særskilt af de arter af særlig indkomst, der knytter sig til virksomhed, der danner grundlag for særskilt beskatning af hustruens almindelige indkomst. Det drejer sig navnlig om fortjeneste eller tab ved afståelse af formuegoder, der hører til hustruens selvstændige virksomhed, samt gratialer og fratrædelsesgodtgørelse fra hustruens arbejdsgiver.

En herpå sigtende bestemmelse foreslås optaget i § 1 som nyt stk. 2.

Den særskilte beskatning af særlig indkomst hos hustruen vil ikke have betydning for selve skattens beregning, idet den udskrives med 30 pct. uanset størrelsen af den særlige indkomst. Hvor mand og hustru har særlig indkomst i samme indkomstår, vil de dog efter reglens formulering få hver sit 1.000 kr.-fradrag. Denne situation må antages at forekomme ret sjældent, og man har ikke fundet tilstrækkelig anledning til at give særregler om deling mellem ægtefællerne af 1.000 kr.-fradraget i sådanne tilfælde.

Til nr. 2 og 5 a.

Efter lovens § 2, nr. 14, medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst „beløb, hvorved varelager er nedskrevet i forhold til fakturaprisen eller dagsprisen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det skatteår, i eller med udløbet af hvilket indkomstskattepligtigt til staten ophører. Endvidere beløb, der er nedskrevet på varepartier indkøbt på bindende kontrakt til senere levering.“

Reglen er anvendt i de tilfælde, hvor skattepligten her til landet ophører ved fraflytning. Det beløb, der skal beskattes som særlig indkomst, er den nedskrivning på varelager eller varer købt på bindende kontrakt, der er foretaget ved opgørelsen af den pågældendes skattepligtige indkomst for det sidste

skatteår, i hvilket skattepligten består før fraflytningen. Det fulde nedskrivningsbeløb beskattes, uanset om der opnås nogen fortjeneste ved realisationen af varelageret, og selv om nedskrivningen kun har haft virkning for en del af et skatteår.

Efter kildeskatteloven vil det ikke være nødvendigt at have en regel som den omhandlede, idet beskatningen her i landet i fraflytningstilfælde omfatter indtægten lige til fraflytningen. Det foreslås derfor at ophæve reglen i § 2, nr. 14.

Som en følge heraf foreslås § 5 A ændret, således at en virksomhed her i landet først anses for opgivet, når også dens varelager er solgt.

Til nr. 3.

Efter lovens § 3, stk. 2, skal visse spekulations- eller næringsfortjenester medregnes til den særlige indkomst i stedet for den almindelige indkomst, når de på grund af ophør af skattepligt her i landet ellers ikke ville blive beskattet her. Det samme gælder tab af den nævnte art. Det drejer sig navnlig om fortjeneste eller tab ved afståelse af fast ejendom, aktier, goodwill og rettigheder såsom patentret og forfatterret.

Efter kildeskatteloven vil sådan fortjeneste eller tab blive taget i betragtning ved beskatningen, når fortjenesten erhverves eller tabet konstateres, før den pågældendes skattepligt ophører ved udrejse af landet. Der vil således ikke længere være behov for en regel, hvorefter de omhandlede fortjenester eller tab i disse tilfælde overgår til beskatning som særlig indkomst. Under hensyn hertil foreslås bestemmelsen i § 3, stk. 2, ophævet.

Til nr. 4 og 5.

Efter kildeskattelovens §§ 30 og 31 betragtes udlodning af aktiver fra et privat eller offentligt skiftet bo til arvingerne som salg, og fortjeneste eller tab tages i betragtning ved opgørelsen af boets skattepligtige indkomst. Som følge heraf foreslås i lovens § 4, stk. 2, og § 5, stk. 2, arveovergang medtaget blandt de overdragelsesformer, der kan medføre beskatning med særlig indkomstskat.

Til nr. 6.

Lovens § 8, stk. 2, indeholder regler om opgørelsen af særlig indkomst for personer, der bliver skattepligtige ved tilflytning til landet. Hvor indkomstopgørelsen for sådanne personer sker på grund-

lag af den forventede indkomst i skattepligtsperioden, skal dette efter bestemmelsen ikke gælde særlig indkomst. Den skal også i disse tilfælde opgøres på grundlag af forholdene i det nærmeste indkomstår forud for skatteåret. Dog medregnes ikke fortjenester eller tab konstateret før skattepligtens indtræden.

Når en person efter kildeskatteordningens ikrafttrædelse bliver skattepligtig her i landet ved tilflytning, indtræder skattepligten fra begyndelsen af det ophold her i landet, der begrunder skattepligten. Den løbende beskatning af tilflytterens almindelige indkomst begynder altså straks med virkning for indkomsten lige fra indflytningen i landet. Man bør formentlig som hidtil ikke beskatte tilflytteren af særlig indkomst indvundet før skattepligtens indtræden. Det betyder, at der ikke kan blive tale om skattepligt af særlig indkomst, når den er indvundet i et indkomstår, der ligger før det pågældende skatteår. Det foreslås derfor, at reglen i § 8, stk. 2, ophæves.

Til nr. 7.

Ændringsforslaget går ud på at erstatte ordene „statskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3,“ med „kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra e og d,“. Forslaget er af redaktionel art.

Til nr. 8 og 12.

De foreslåede ændringer af §§ 11 og 16 må ses i forbindelse med de i §§ 2 og 7 i lov nr. 101 af 31. marts 1967 om kommunal indkomstskat fastsatte regler for, hvilke kommuner skattepligtige personer og dødsboer svarer kommuneskat til.

Bortfaldet af de hidtidige bestemmelser om eventuel fordeling af andelen mellem flere kommuner er begrundet ved administrative forenklingshensyn, hvorved bemærkes, at det efter den kommunale indkomstskattelov ikke mere kan forekomme, at flere kommuner over for den skattepligtige kan gøre krav på andel af kommuneskatten.

Til nr. 9.

Efter lovens § 12 kan den skattepligtige kræve den særlige indkomst beskattet som almindelig indkomst over 3 år. I så fald opnås der ikke 1.000 kr.s fradrag. Efter at skattefradragets reglen er ophævet, er der næppe større trang til en sådan valgmulighed, der endvidere vanskeligt lader sig indpasse i kildeskatte-systemet. Det foreslås herefter at ophæve bestemmelsen i § 12.

I stedet foreslås indsat en bestemmelse, hvori det fastslås, at der skal indgives selvangivelse af sær-

lig indkomst efter de regler, der gælder for almindelig indkomst, og at disse regler også skal finde anvendelse ved ansættelsen af den særlige indkomst og klage over ansættelsen. Det betyder bl. a., at særlig indkomst som hidtil først skal selvangives og ansættes i begyndelsen af det kalenderår, der følger nærmest efter det indkomstår, hvori den særlige indkomst er erhvervet. Tilsvarende regler om selvangivelse og ansættelse er indeholdt i den gældende lovs § 14, stk. 1.

Med hensyn til indbetalingen af den særlige indkomstskat foreslås det i stk. 2, at skatten forfalder til betaling i de samme 5 terminer som restskatten. De nærmere regler om opkrævningen og indbetalingen i statskassen af den særlige indkomstskat foreslås fastsat af finansministeren.

Det nye stk. 3 svarer til den nuværende bestemmelse i § 14, stk. 8.

Til nr. 10.

Bestemmelsen i stk. 1 foreslås ophævet, idet den erstattes af den foreslåede nye § 12.

Stk. 2, 3, 4 og 7 indeholder regler om selvangivelse, ansættelse og skattebetaling i tilfælde, hvor skattepligten ophører ved fraflytning, eller det drejer sig om begrænset skattepligtige. For den almindelige indkomstskats vedkommende er det ved det fremsatte forslag om ændring af ligningsloven (§ 32 D, stk. 2) foreslået, at finansministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden i disse tilfælde. Der skal anvendes nogenlunde tilsvarende regler for særlig indkomstskat, og det foreslås derfor, at bestemmelserne i stk. 2, 3, 4 og 7 erstattes af en lignende bemyndigelsesbestemmelse, jfr. stk. 1 i den ændrede affattelse af paragraffen.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer i det væsentlige til den gældende regel i stk. 5. Bestemmelsens andet led om beregning og indbetaling af endnu ikke pålignet særlig indkomstskat er dog udeladt, idet bestemmelser herom forudsættes givet i henhold til bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 3 om udskydelse af forældelsesfristen svarer til det nuværende stk. 6, men efter formuleringen vil bestemmelsen kunne anvendes i alle tilfælde, hvor skattemyndighederne har været afskåret fra at gøre krav på særlig indkomstskat gældende på grund af skatteyderens ophold i udlandet.

Til § 2 bemærkes:

Efter forslaget skal de ændrede regler have virkning fra og med indkomståret 1970, således at de træder i kraft samtidig med kildeskatteordningen.

Særlig indkomst erhvervet i indkomståret 1969 skal selvangives og ansættes efter de hidtidige regler, men af praktiske grunde foreslås det at indbetaling i 1970 skal ske efter de nye regler.

Efter de i forslaget til lov om kildeskattens ikrafttræden foreslåede regler vil den almindelige indkomst i indkomståret 1969 normalt ikke komme til at danne grundlag for beskatning, og for indkomst-

året 1968 kommer kun halvdelen af den almindelige indkomstskat til opkrævning. Under hensyn hertil foreslås det, at ophævelsen af den nuværende regel i § 12 om adgang til almindelig indkomstbeskatning af særlig indkomst over tre år får virkning fra og med indkomståret 1968. Det betyder, at særlig indkomst erhvervet i dette indkomstår og i indkomståret 1969 ikke kan begæres fordelt på denne måde.

Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov.

Gældende lov.

1.

§ 1. Pligt til at svare skat af særlig indkomst i overensstemmelse med reglerne i denne lov påhviler personer, dødsboer, selskaber, foreninger m. v., der ved erhvervelse, henholdsvis konstatering, af de i § 2, jfr. § 3, stk. 2, nævnte fortjenester eller tab er indkomstskattepligtige til staten eller bliver skattepligtige af indkomsten for det indkomstår, hvori fortjenesten er erhvervet eller tabet konstateret.

2.

§ 2. Ved opgørelsen af særlig indkomst medregnes:

1. — — —

— — —

13. — — —

14. Beløb, hvormed varelagre er nedskrevet i forhold til fakturaprisen eller dagsprisen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det skatteår, i eller med udløbet af hvilket indkomstskattepligt til staten ophører. Endvidere beløb, der er nedskrevet på varepartier indkøbt på bindende kontrakt til senere levering.

15. — — —

16. — — —

17. — — —

3.

§ 3. Ved opgørelsen af særlig indkomst medregnes ikke:

1. Fortjeneste eller tab af de i § 2, nr. 3-5 og 13, omhandlede arter, såfremt de pågældende formuegoder er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej eller i spekulationsøjemed.

Lovforslaget.

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Pligt til at svare skat af særlig indkomst i overensstemmelse med reglerne i denne lov påhviler personer, dødsboer, selskaber, foreninger m. v., der ved erhvervelse, henholdsvis konstatering, af de i § 2 nævnte fortjenester eller tab er indkomstskattepligtige til staten af indkomsten for det indkomstår, hvori fortjenesten er erhvervet eller tabet konstateret.

Stk. 2. Den med en mand sambeskattede hustru ansættes særskilt til skat af særlig indkomst af nedennævnte art:

1. Fortjenester eller tab af den i § 2 anførte art ved afståelse af formuegoder hørende til hustruens virksomhed.
2. Godtgørelser og gratialer m. v. af den i § 2, nr. 9, 10, 14 og 15 nævnte art.
3. Beløb af den i § 2, nr. 11 og 12, omhandlede art.“

2. § 2, nr. 14, ophæves.

*Gældende lov.**Lovforslaget.*

2. Fortjeneste eller tab af de i § 2, nr. 6-8, omhandlede arter, såfremt de pågældende formuegoder er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej eller på et tidspunkt, der ligger mindre end to år forud for afhændelsen m. v.

3. Fortjeneste eller tab af de i § 2, nr. 6 og 7, nævnte arter i de tilfælde, hvor hele afståelsessummen for aktier eller andelsbeviser m. v. skal medregnes i den skattepligtige almindelige indkomst i medfør af § 16 B, stk. 1, i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

4. Fortjeneste eller tab af den i § 2, nr. 4, omhandlede art, når de afhændede rettigheder vedrører opfindelser og værker, der er skabt af afhænderen selv.

5. Godtgørelse i anledning af fratræden af stilling, jfr. § 2, nr. 9, i det omfang beløbet træder i stedet for, hvad modtageren ville have oppebåret i indtægt af stillingen for tiden efter fratrædelsen og indtil det tidspunkt, til hvilket han kunne være opsagt i henhold til sin kontrakt eller lovgivningens almindelige regler, dog højst for en periode af et år.

Stk. 2. De i stk. 1, nr. 1-4, nævnte fortjenester eller tab medregnes dog ved opgørelsen af særlig indkomst, når de pågældende fortjenester eller tab på grund af ophør af skattepligt ellers ikke fuldt ud vil komme til beskatning her i landet. Fortjeneste eller tab ved afståelse af en her i landet beliggende fast ejendom, der er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej eller i spekulationsøjemed, medregnes ligeledes ved opgørelsen af særlig indkomst, når den skattepligtige på afståelsestidspunktet ikke er fuldt skattepligtig her i landet. Dette gælder dog ikke, når fortjenesten eller tabet skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst i henhold til statsskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. — — —

4.

§ 4. Erstatnings- og forsikringssummer sidestilles i dette afsnit med salgssummer.

Stk. 2. Overdragelse af formuegoder som gave eller arveforskud sidestilles i dette afsnit med salg af de pågældende formuegoder.

3. § 3, stk. 2, ophæves.

4. § 4, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Overdragelse af formuegoder som gave eller arveforskud eller ved arveudlæg sidestilles i dette afsnit med salg af de pågældende formuegoder.“

Gældende lov.

Stk. 3. — — —

5.

§ 5. — — —

Stk. 2. Er afhændelse sket i form af en overdragelse som gave eller arveforskud, betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregning af gaveafgift eller indkomstskat i forbindelse med overdragelsen, som afhændelsessum. Er overdragelsen hverken afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes værdien i handel og Wandel på overdragelsestidspunktet som overdragelsessum.

5 a.

§ 5 A. Virksomhed her i landet anses først for opgivet, når afståelse af virksomhedens maskiner, driftsmidler og inventar m. v. har fundet sted.

Stk. 2. Overfører en skattepligtig maskiner, driftsmidler og inventar m. v., der har været anvendt i skattepligtig virksomhed her i landet, til benyttelse i udlandet, sidestilles sådan overførelse med salg. Som salgssum betragtes værdien i handel og Wandel på overførelsestidspunktet.

6.

§ 8. — — —

Stk. 2. Hvor opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst for personer, der er flyttet her til landet fra udlandet, skal ske på grundlag af en anslået indkomst i skattepligtsperioden eller på grundlag af indkomsten i en anden periode end indkomståret, skal dette ikke gælde opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst. Denne skal også i disse tilfælde opgøres på grundlag af indkomstforholdene i det forud for skatteåret gående indkomstår. Der skal dog ses bort fra fortjenester eller tab, som er konstateret forinden skattepligtens indtræden.

7.

§ 10. Personer og dødsboer, der ikke er undergivet fuld indkomstskattepligt til staten, beskattes kun af særlig indkomst hidrørende fra afhændelser af de i statsskatteovens § 2, stk. 1, nr. 3, omhandlede formue-

Lovforslaget.

5. § 5, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Er afhændelse sket ved gave, arveforskud eller arveudlæg, betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregning af gaveafgift, arveafgift eller indkomstskat i forbindelse med overdragelsen, som afhændelsessum. Er overdragelsen hverken afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes værdien i handel og Wandel på overdragelsestidspunktet som overdragelsessum“

5 a. § 5 A affattes således:

„ § 5 A. Virksomhed her i landet anses først for opgivet, når afståelse af virksomhedens varelager, maskiner, driftsmidler og inventar m. v. har fundet sted.

Stk. 2. Overfører en skattepligtig varelager, maskiner, driftsmidler og inventar m. v., der har været anvendt i skattepligtig virksomhed her i landet, til benyttelse i udlandet, sidestilles sådan overførelse med salg. Som salgssum betragtes værdien i handel og Wandel på overførelsestidspunktet.“

6. § 8, stk. 2, ophæves.

7. § 10 affattes således:

„§ 10. Personer og dødsboer, der ikke er undergivet fuld indkomstskattepligt til staten, beskattes kun af særlig indkomst hidrørende fra afståelse af de i kildeskatteovens § 2, stk. 1, litra c og d, omhandlede

Gældende lov.

goder. I øvrigt finder reglerne i § 9 tilsvarende anvendelse på disse skattepligtige.

8.

§ 11. Af den særlige indkomstskat tilfalder $\frac{1}{3}$ den eller de kommuner, hvortil den skattepligtige svarer skat, herunder eventuelt erhvervsskat, i henhold til lov vedrørende personlig skat til kommunen. Andelen tilfalder for så vidt angår personer den eller de kommuner, hvortil den skattepligtige svarer skat for april kvartal i det pågældende skatteår, og for så vidt angår dødsboer den eller de kommuner, hvortil boet er skattepligtigt for det pågældende skatteår. Er flere kommuner berettigede, vil andelen være at fordele mellem disse efter det forhold, hvori de skatteyderen for det nævnte kvartal, henholdsvis skatteår, pålignede kommuneskattebeløb fordeler sig imellem kommunerne.

Stk. 2. — — —

Stk. 3. — — —

9.

§ 12. En skattepligtig, der skal svare særlig indkomstskat efter reglerne i dette afsnit, har ret til efter begæring at blive fritaget herfor, mod at den skattepligtige særlige indkomst henregnes til hans skattepligtige almindelige indkomst med en tredjedel for det pågældende indkomstår og en tredjedel for hvert af de nærmest følgende to indkomstår. Den nævnte begæring skal fremsættes senest samtidig med indgivelsen af selvangivelsen for førstnævnte indkomstår.

Stk. 2. Ved ophør af skattepligt inden udløbet af det sidste skatteår, for hvilket den skattepligtige særlige indkomst i henhold til bestemmelsen i stk. 1 skal henregnes til den skattepligtige almindelige indkomst, skal den ubeskattede del af den særlige indkomst medregnes ved opgørelsen af den særlige indkomst for det indkomstår, i hvilket skattepligten er ophørt. Som ubeskattet anses også den del af den særlige indkomst, der er henregnet til den skattepligtige almindelige indkomst i det skatteår, i hvilket skattepligten er ophørt, dog kun med en andel svarende til den skattefrie del af dette skatteår.

Lovforslaget.

formuegoder. I øvrigt finder reglerne i § 9 tilsvarende anvendelse på disse skattepligtige.“

8. § 11, stk. 1, affattes således:

„Af den særlige indkomstskat tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, til hvilken den skattepligtige eller den, med hvem den pågældende måtte være sambeskattet, efter §§ 2 og 7 i loven om kommunal indkomstskat svarer kommuneskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori den særlige indkomstskat pålignes.“

9. § 12 affattes således:

„§ 12. Det påhviler den skattepligtige at indgive selvangivelse af den særlige indkomst efter de for almindelig indkomstskat til staten gældende regler. Disse regler finder desuden anvendelse ved ansættelsen af den særlige indkomst og påklage af ansættelsen.

Stk. 2. Den særlige indkomstskat forfalder til betaling i 5 rater den 1. i hver af månederne juli, august, september, oktober og november i det år, hvori skatten pålignes, med sidste rettidige betalingsdag for den skattepligtige den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Finansministeren fastsætter i øvrigt de nærmere regler for opkrævningen og indbetalingen i statskassen af den særlige indkomstskat.

Stk. 3. I øvrigt finder de for den almindelige indkomstskat til staten gældende regler anvendelse, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i denne lov.“

*Gældende lov.***10.**

§ 14. Når en person fortsat er skattepligtig her i landet, finder de for indkomstskatten til staten gældende regler om selvangivelse af indtægter samt om påligning, betaling, inddrivelse og indbetaling i statskassen af skattebeløb anvendelse på opgørelse af den særlige indkomst samt påligning m. v. af den særlige indkomstskat, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Når en persons fulde skattepligt her til landet ophører på grund af fraflytning til udlandet, er den pågældende pligtig, forinden bortrejse finder sted, at opgøre og selvangive de i § 2, nr. 1-13, 15 og 16, omhandlede fortjenester eller tab, som er erhvervet, henholdsvis konstateret, efter udløbet af det sidste indkomstår, for hvilket der er indgivet selvangivelse, og indtil bortrejsen finder sted, samt de i § 2, nr. 14, § 3, stk. 2, og § 12, stk. 2, omhandlede fortjenester eller tab, der som følge af bortrejsen skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst. Fortjeneste og tab, der erhverves, henholdsvis konstateres, efter bortrejsen, men forinden den almindelige skattepligt her til landet er ophørt, skal selvangives inden udløbet af det kvartal, i hvilket bortrejsen har fundet sted.

Stk. 3. Når en person ved erhvervelsen af den skattepligtige fortjeneste, henholdsvis konstateringen af tabet, er begrænset skattepligtig her til landet, er den pågældende pligtig at opgøre og selvangive den særlige indkomst inden udløbet af den efter erhvervelsen af fortjenesten, henholdsvis konstateringen af tabet, følgende måned.

Stk. 4. Det påhviler de i stk. 2 og 3 nævnte skattepligtige at indgive selvangivelsen til ligningsmyndigheden i den kommune, hvor de pågældende senest er ansat til statsskat, uden at særlig opfordring er fornøden. Ansættelse til særlig indkomstskat skal i disse tilfælde foretages i nævnte kommune. Den særlige indkomst skal opgøres særskilt for hvert indkomstår.

Stk. 5. En person, der omfattes af reglerne i stk. 2 eller 3, er pligtig til inden udløbet af de dér nævnte frister til vedkommende kommunalbestyrelse at indbetale de særlige indkomstskattebeløb, der

*Lovforslaget.***10. § 14** affattes således:

„**§ 14.** Finansministeren fastsætter regler om indgivelse af selvangivelse og ansættelse af særlig indkomst, herunder påklage af ansættelsen, samt om betaling og opkrævning af særlig indkomstskat i tilfælde, hvor der i årets løb sker ændringer i skattepligtsforholdene for en person eller et dødsbo.

Stk. 2. Når en persons fulde skattepligt her til landet ophører på grund af fraflytning til udlandet, er den pågældende pligtig til inden bortrejsen at indbetale særlig indkomstskat, der måtte være pålignet, uanset om den er forfalden eller ej.

Stk. 3. Ved beregningen af forældelsesfristen for krav på særlig indkomstskat bortses fra den tid, i hvilken skattemyndighederne på grund af den skattepligtiges ophold i udlandet har været ude af stand til at gøre kravet gældende ved dansk domstol.“

*Gældende lov.**Lovforslaget.*

er pålignet for tidligere indkomstår, uanset om de er forfaldne eller ej, samt til at beregne og indbetale den særlige indkomstskat for indkomstår, for hvilke påligning af skattebeløb endnu ikke har fundet sted.

Stk. 6. Ved beregningen af forældelsesfristen for krav på særlig indkomstskat, som påhviler de i stk. 2 og 3 omhandlede personer, bortses fra den tid, i hvilken skattemyndighederne på grund af den skattepligtiges ophold i udlandet har været ude af stand til at gøre kravet gældende ved dansk domstol.

Stk. 7. Finansministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for ligningsmyndighedens foreløbige prøvelse og skatterådets ansættelse af den særlige indkomst samt for påklage m. v. for de i stk. 2 og 3 nævnte skattepligtige. Finansministeren bemyndiges endvidere til at give nærmere regler om den særlige indkomstskats opkrævning og indbetaling i statskassen samt om forrentning af skattebeløb m. v. i de i stk. 5 nævnte tilfælde. De nærmere regler om fremgangsmåden ved en ændring i henhold til § 3, stk. 2, af en tidligere ansættelse, herunder reglerne for opkrævning og tilbagebetaling af skattebeløb, fastsættes af finansministeren.

Stk. 8. I øvrigt finder de for indkomstskatten til staten gældende regler anvendelse, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i denne lov.

11.

§ 15. — — —

Stk. 2. — — —

Stk. 3. De i § 2, nr. 9, nr. 15 og nr. 16, omhandlede ydelser afskrives i yderens skattepligtige indkomst over en periode af 10 år. Udgør ydelser af denne art tilsammen mindre end 5 pct. af den samlede lønudgift i yderens virksomhed i det pågældende indkomstår, fradrages de dog fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for dette indkomstår.

Stk. 4. — — —

12.

§ 16. — — —

Stk. 2. — — —

Stk. 3. — — —

11. I § 15, stk. 3, ændres „nr. 15 og nr. 16“ til „14 og 15“.

Gældende lov.

Stk. 4. Af den i stk. 1 omhandlede afgift tilfalder $\frac{1}{3}$ den eller de kommuner, hvortil den afgiftspligtige svarer opholdskommuneskat, eventuelt tillige erhvervsskat, for april kvartal i det skatteår, hvori udbytteandelen er udredet. Er flere kommuner berettiget til andel i afgiften, vil den nævnte tredjedel være at fordele mellem de pågældende kommuner efter det forhold, hvori det beløb, der for det nævnte kvartal i alt påhviler den afgiftspligtige som kommuneskat, fordeles sig mellem disse. Er den afgiftspligtige ikke skattepligtig til nogen kommune for april kvartal i det pågældende skatteår, tilfalder afgiften fuldt ud statskassen.

Stk. 5. — — —

13.

§ 19. — — —

Stk. 2. Bestemmelserne i § 2, nr. 6, 7, 8, 15 og 16, jfr. § 15, stk. 3, § 3, stk. 2, samt § 10 finder anvendelse på vederlag og ydelser samt fortjenester eller tab, der erhverves eller konstateres den 1. januar 1967 eller senere. Det samme gælder bestemmelserne i § 17, stk. 3.

Stk. 3. — — —

Stk. 11. — — —

Lovforslaget.

12. § 16, stk. 4, affattes således:

„**Stk. 4.** Af den i stk. 1 omhandlede afgift tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, til hvilken den afgiftspligtige eller den, med hvem den pågældende måtte være sambeskattet, efter §§ 2 og 7 i loven om kommunal indkomstskat svarer kommuneskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori udbytteandelen er udredet. Er den afgiftspligtige ikke pligtig at svare kommuneskat som foran omhandlet, tilfalder andelen af afgiften den kommune, hvori ansættelsen til statskat finder sted.“

13. I § 19, stk. 2, ændres „15 og 16“ til „14 og 15“, og „§ 3, stk. 2,“ udgår.